

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Dobsa Lajos.

En avant! Hopp, hopp! Eins, zwei, drei!
Voilà — ez monsieur Dobsa.

Egykor drámákat irt; de mióta egynehányat visszautasított a nemzeti színház, elment szerelmesnek Jeruzsálembe, s hogy onnan is kicsöppent, Makóba ellenzéki követjelöltnek.

Radnótfáynak bűnei közt legnagyobb az, hogy Dobsa újabb komédiáit nem adatta elé — most nem komédiáznék a makói piacon.

Hordón áll. Fogadnék rá, oly üres mint páthózsza. Mutatja hatalmas czombjait, lelke nagy büszkeségét és járja a szélbalerót.

Azt mondják itat, etet.

No ha ez igaz, akkor megválasztatása is bizonyos.

Szerencsére nem igaz, nem lehet igaz, mert Dobsa Lajos a szilvamagból is lekvárt főzne. Ő nagyobb Moliérenél. Mig Moliére csak írta a „fösvényt“, Dobsa maga az.

Volt neki hajdanában egy fehér pudlikutyája, melyet — mert sokat olvasta Shakespearet eredetiben — úgy hitt hogy „Black.“ Hű volt gazdájához, koplalt a mint csak belé fért — de elvégre jóllakott az éhezéssel és meggebedt. Még mikor vendéglőbe járhatott el gazdájával, Blacknek jó dolga volt. A mi a tányérokon megmaradt, az mind a Blacké volt. Egy magyar író kutyája! Ki ne sietett volna kedvezni neki? Egykor — még februárban volt — finom báránycôtelettet rendel meg Dobsa szomszédja. A szomszédot, miután izelítőül egy falatot levágott a sültből, valaki félreszólítja. Az éhes kutya hű gazdája heverőben látva a côtelettet, mint holmi maradékot Blacknek odaadja. Kaff! — s a côtelette volt.

— Hová lett az én báránysülttem? álmélkodék a visszatérő szomszéd.

— Pajtás, hisz a Blacknek szántad.

A szomszéd nagyot nyel, kezébe veszi az étlapot, szorgalmasan kutatja s aztán magához csetentvén a pudlit, komolyan kérdé:

— No Black, már most mit eszünk?

Azért kételkedem én hogy Dobsa itatja híveit, azért nem hiszem én hogy megválaszszák.

Vagy hát csakugyan itatja?

A hiúság még erre is rávihetné, mert a fösvénységtől a pazarlásig — il n-y-a qu' un pas de deux.

B. J.

Makói nóta.

Sok furcsa esik itt. Makó híres város,
Bár Jeruzsálemmel nem épen határos —
Mert hogy Faragónak kitelt az ideje,
Figurának Pestről Dobsa jött ide le.

Kétszer megbukott már, harmadszor csak tán nem?
(Nem állhatom meg, hogy rá nem mondjam: Amen!)
Hát biz újra itt van, látjuk eredményét,
Makaiak Judját mind kopaszra tépték.¹⁾

Készülődik nagyba, persze taktikával,
Csapja a nagy sarat muszka bagarjával,
Tánczol egész éjjel — tán sohasem álmos —
Pedig megviselte jól a „Mezitlábos.“²⁾

Nincs egy lakodalom, melyben ott nem volna,
Nálánál nem forog jobban a motolla,
De már „Malinák“-nál majd nem elaléla,
A hogy tánczolt vele postás szakácsnéja.³⁾

Tánczol s mondja: nem költ — fősvényebb is Dobsa,
Hogysem az erszényét meg-meg nyitogassa;
Na de mégis vannak adakozó lelkek:
Vaszil Jankó⁴⁾ s Babaj⁵⁾ itatnak etetnek.

S azt meg nem tilthatják az édes anyának
Hogy ne örüljön a programm felmondásnak,
Hogy csapra ne üssön egy tiz akós hordót
Hogy le ne vágassa a kis bivaly bornyót.⁶⁾

Mert jött vala a nap, programm mondás napja,
Sarokba repült a dikics, lábszija, kapta,
Vakációt kapott gyerek iskolában,
Lúdtoll siphájánál, éljen a torkában.

Jövel oh nagy vitéz!⁷⁾ A hős megjelene
Molnár⁸⁾ s Csolnakosi⁹⁾ két adutás vele
Kovács¹⁰⁾ sűgő talán — háta megé álla,
Előtte Don Blaskó gányók ideálja. —

„Nem kell fináncz, stempli, accis a vagy quóta,
Külön hadsereg kell és magyar banknóta,
Nem közös minster és delegáció!“
— S iszik, aztán folyik a predikáció.

Szolgáló tört fazék, káposzta és béres,
Mákos kifli, túrós lepény, diós beles,
Láda fia kulcsal, porosz tallér verve
Egy pohár víz rája — szárad szónok nyelve. —

„Ami lehetséges, azt mind megnyerendem,
Bolond, ki kíván azt, a mi lehetetlen.“
Aztán még egy roszt vicz madárijesztőről
S vége a programmnak az asztaltétőről.

Vége a programmnak, gyerekserceg ordit,
A voksképes gazda szépen hátat fordit,
Szűr és suba alól hallható a morgás:
„Nem kell nekünk bátya, hisz e komédiás!“

¹⁾ Jelvénye fehér toll. Minden suszterinasnak van.

²⁾ Baloldali kör; azt regélik róla, hogy ott néha a oszimat is leragják.

³⁾ „Malinák“ jám'or korcsmáros, szende szakácsnék bája ott tartódik.

⁴⁾ „Vaszil Jankó“ 49-ben e felkelő seregnek szakértő mester hiányában szomorú műtétet végzett; tavaly fizetéstelen megyei ülnök volt, a kápár felügyelete alatt; szavazat nélküli főkortes.

⁵⁾ Babaj emeritus urasági inas, semmije sincs, szin'én főkortes.

⁶⁾ Nem felelek róla, levágták-e már a bivaly bornyút, de hogy levágták, az bizonyos.

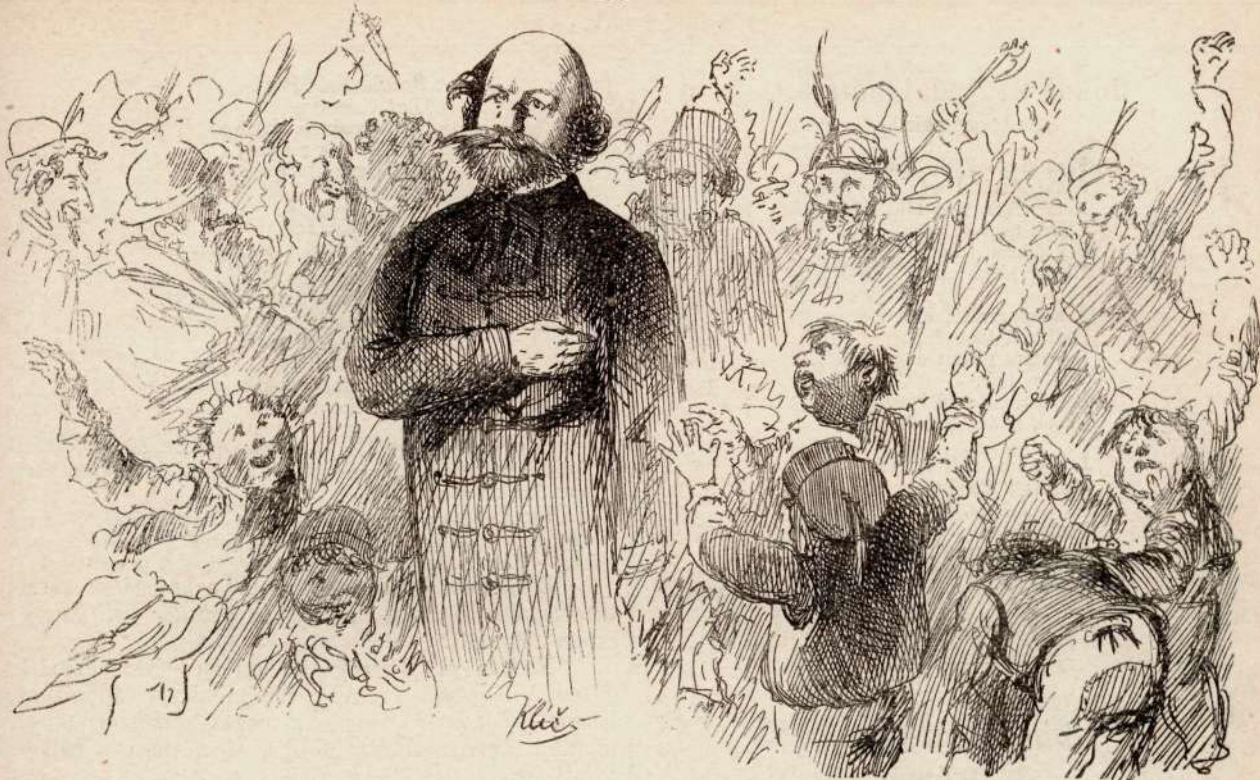
⁷⁾ Mióta 49-ben Zombor alól elszárazott, vitézi névre tett szert.

⁸⁾ A „Magyar Ujság“ levelezője, professor, a gyerekek vezérlője alatti állván, ő képezi Dobsa főtámaszát.

⁹⁾ Csak annyiban érdekel említést, hogy Dobsánál is nagyobb tollat visel; — különben voksa nincs.

¹⁰⁾ 1865-ben Békésen opportunitási szempontból kisebbségben maradt demokrata követjelölt, s a balpárt claéke.

Az egyszeri.

— Én nem keresem a hátást, én nem járok kocsin, hanem gyalog, mert nem szeretem a zajos tünnetést. Híve vagyok a népnek, a nép sem jár kocsin.

A nyegle.

Majd meghal egy kis éljenzésért. Szereti a feltűnést, kocsin jár, míg a szegény nép gyalogol; megtűri, hogy az eladott nép fényes fogata után lelkendezve fusson.

Jókai nagyidai nótája.

(Arany után.)

Fáró hesz! Fáró hesz!
Jókai Moricz! már hogy lesz?
Nem neked való föld ez,
Elmehetsz,
Sok dikciód kárba vesz.
Ühüm, ühüm! ühm.

A szerencse kukhérol,
Deákpárt lehóhérol.
Igérlhetsz füt-fát nekünk,
Van eszünk,
Balpártinak nem hiszünk.
Ühüm, ühüm, ühm!

Jó baloldal már neked,
Kiesett a feneked,
Haj! dikhesz, dsalomáz,
Dsalomáz,
Nincs már annak kulimáz!
Ühüm, ühüm, ühm.

EGY TERÉZVÁROSI.

Szinészi vizsgálat.

I. Dráma.

Tanár: **Madarász József**, comediae professor,

MADARÁSZ. Jókai Móríc 1-ső éves conservatoriumi növendék, mondja el nekem, mily fontosságot tulajdonít ön a humor azon nemének, melyet kedélyességnek nevezünk?

JÓKAI MÓRICZ. A humor e neme egyik legszerencsésebb tulajdonsága a komédiásnak. Ennek csillogó köpenye alatt a legüresb badarságot is szívesen fogadja a közönség és sok hibát elnéz miatta. Mint a politikus, ki következetlenségeit, pályája szarvashibáit feledtetni képes, ha ártatlan kedélyességgel fordul a közönséghez s eléri azt, hogy a nagy tömeg nem is tehet föl roszat erről a derék, kedélyes, jószívű férfiról: ugy a színész is. . .

MADARÁSZ. Elég. Jól van. A theoria után lássuk a gyakorlatot. Szavalja el ön „A terézvárosi képviselőt” című bohózatról a delegationális helyet.

JÓKAI MÓRICZ. (kedélyesen) Kedves uraim! Igaz ugyan, hogy én égre földre megesküdtem, hogy a delegatióba nem megyek, de az önök voksei kedvéért belemegyek abba. Ha megválasztottak, szavamat ugyan aligha megtartom, de enfin Gorovét legyőztem.

MADARÁSZ. A monológ elejét szavalja el tragice.

JÓKAI. (tragice) Megesküdtem óh, hogy a delegatióba nem megyek. . .

MADARÁSZ. Búsan!

JÓKAI. (búsan) Hejh, megesküdtem hogy a delegatióba nem megyek.

MADARÁSZ. Vigan!

JÓKAI. (vigan) Megesküdtem hejehaj, hogy a delegatióba nem megyek.

MADARÁSZ. Tisza Kálmán 2-od éves növendék, szavalja el a „Reményhez” című költeményt.

TISZA.

Baloldallal látszó
Egi tünemény,
Te tárczának játszó
Osalfa, vak remény,
Kit teremt magnak
A szegény balog,
S érte fúziót is
Még elfogadott
Eléréssel mit kecsegtetsz,
Mit mosolygsz felém?
Kétes kedvet mért csepegtetsz,
Még most is belém?
Hittem néked eddig,
De most adio —
Látom, hogy bukik az
Oppositio.

(A tehetséges növendék ez érzékeny mélasággal eléadott szavata nagy tetszésben rsesült s a két utolsó sort ismételnie kellett. Ezt követte)

ESTÁN. (4-ed éves növendék, ki a „Tisztujításból” a részeg kortest igen élethíven ábrázolta. Mikor játéka után végigesett a pallón — a kivitel természetessége közmelegletést okozott.)

BÉLAVICS KÉGLI. 2-od osztályu növendék sikerülten szavalta el Szász Károly „a *gavallér politikusok*” című satyráját.

MADARÁSZ. Berzenkedő Laczi 4-ed éves növendék, ön egyik legjelesb tanítványom, mimikája változékony, hangja hajlékony s alkalmas a magas páthosra ép ugy, mint a karrikatúrára. Mondja el röviden a páthosz theoriáját.

BERZENKEDŐ. Páthosz azon kothurnusz, melyet az ember nem lábán, hanem nyelvén visel. Az igazi páthosz ritka, de gyakori az álpáthosz. Ennek attributumai az affectált mártýrság, a hazafi-köny, méla borongás s feneketlen elbusultság. Hü közvetítője az útszéli frázis. (E válasz is köztetszésben rsesülvén, végül a tanár maga Othellóból eljátssza az 1. felv. végjelentét.)

KOSSUTH-RODRIGEZ. Mit tegyek? Magam is szegyenlem, hogy ily szerelmes vagyok saját tervembe, de nincs erőm változtatni rajta.

HADARÁSZ-JÁGÓ. Soha jobb szolgálatot nem tehetek neked, mint most. Végy pénzt magadhoz. Magyarország szerelme a Deákpárt iránt nem lehet tartós. Végy pénzt magadhoz. Meglásd, erőszakos szakadás lesz vége. Csak te végy pénzt magadhoz. Ezek ami földieink igen változékonyak. Neki változatosság kell. Azért csak töltsd meg erszényedet

RODRIGEZ. Igéred-e, hogy czéломhoz segítesz?

JÁGÓ. Bizhatol bennem. Eredj és szerezz pénzt.

RODRIGO (el.)

JÁGÓ. Igy szoktam én bolondok pénzével
Erszényemet megtönni.

(Az opera és ballett következhetnek.)

Tanácsos. Hol ténfergett megint 10 óráig? Nem tudja, hogy a hivatali órákat pontosan kell megtartani? Mi?!

Fogalmazó önkénytes. Kérem alásan, felsőbb parancs folytán másutt kellett megjelennem.

Tanácsos. Ki az a felsőbb parancs?

Fogalmazó. A káplárom, nagyságos ur.

Tanácsos. Vagy úgy.

- A. Ugyan miért utazott ki Tógyi Tityi Turinba?
 B. Hát az új védrendszer miatt.
 A. Csak nem félt beállani önkéntesnek?
 B. Dehogy! hanem minthogy a fölszerelés ezen-
 tül lehetőleg belföldi anyagból lesz készitendő s a 700
 önkényes közül mindenkinek egy *borju* kell, hát....
 A. Ahá, értem.

A bolygó balogok.

(Rondó.)

- MIND. Menjünk, menjünk....
 SZILÁGYI V. Hatvanötben buktam én el
 Pesti Józsefvárosban
 S elindultam holmikémmel
 És sokat kalandoztam:
 Hosszu út van bezzeg Pestről,
 Csak bal honfitól telik
 Torinón át Berlinen át
 Mamaros Vásárhelyig.
 MIND. Mamaros Vásárhelyig.
 SZILÁGYI. Vásárhelyi ezüst-kanál,
 Tégedet gazdád megtanál,
 Vásárhelyi ezüst-kalán
 Leszek én még követ talán.
 MIND. Menjünk, menjünk....
 JÓKAI. Hatvanötben a miatyánk
 Tartott csak meg Siklósban,
 Nos azt is szélbalek atyánk
 Fiaival elsóztam;
 Pesti Józsefvárosba is
 Kandikáltam azolta,
 És már a Terézváros is
 Szekeremet kitolta.
 MIND. A szekerét kitolta.
 JÓKAI. Hej, siklói hármas határ
 Vagyok én is vándor madár,
 Jövök, megyek, de nem lelek
 Már választó-kerületet.
 MIND. Menjünk, menjünk....
 IVÁNKA. Duna Pataj (bár nem Están)
 Megirta a paksusom
 Hol keressem immár eztán
 Igazi balog jussom?
 Kényszerített vándorutra
 Az dücső Rákóczi faj;
 De azért az isten adta
 R, á, rá; k, óezi, kóczy-kóczyos haj.
 MIND. R, á, rá; k, óezi, kóczy-kóczyos haj.
 IVÁNKA. Hanem ha én úgy akarom
 Felszrijazom a bocskorom,
 Dicső vár a Pozsony vára
 Rávoksol még Ivánkára.
 MIND. Menjünk, menjünk! bátran előre!
 SZONTAGH. Az én nevem a nógrádi,
 De haj, hasznát nem veszem,
 A garmathi követségéből

- Immár aligha eszem.
 Irtam is már Nyári Pálnak
 Nem sonettet, levelet:
 Áldja meg az isten őt, hogy
 Kerítsen kerületet.
 MIND. Kerítsen kerületet.
 SZONTAGH. Vissza is irt immár Nyári
 Virulnak Csanád határi
 Csanádvármegyében hagylak
 Boldog leszek, ha megkaplak.
 MIND. Menjünk, menjünk bátran előre,
 Ha nem az elv, segít a löre,
 Városról városra, megyéről megyére.
 Hej így andalog
 A bolygó balog!

Ellenzéki beszédekből.

Uraim, polgártársak! Mit mondjunk oly kormány-
 ról, mely hazánkat mindenütt blamirozta? A vasuti
 kölesön nem sikerült. (Éljen!) A nemzetiségeket ki nem
 elégité és Bratiano Magyarországra pislogat. (Harsány
 éljen.) Nem igaz ugyan, de mégis igaz, hogy színeinket
 Bukarestben meggyalázták. (Őrült éljen.) Minden oldal-
 ról gyűlölnék és vesztünkre törnek. (Viharos éljen.) Ha ez
 így megy, maholnap leigáz az orosz és szétdarabolnak
 öt részre, hat részre. (Szünni nem akaró éljen.)

— — — Pártot!

Pártot, királyságomat egy — lóért.

IRÁNYI

mint a lipótvárosi ellenzék vezére

Ártatlan beszélgetés.

(Kocsmában.)

Sanyi. No, Están, addig jó vóna. Hanem hát ho-
 gyan találok, én most haza, ilyen átkozott sötétben?
 Están. Indulj csak az orrod után!
 Sanyi. Könnyű neked!

Megint csak a kocsmában.

Están. Te Sanyi, tán elég is volt már. A hajnal
hasad.
 Sanyi. Hajnal az orrod.

Rébusz.

„E hcnt a kuruttyoló tespedés békanyáias veszedelmévé
 ingoványosította.“

Ki ez?

A városliget.

Fővárosi karcolatok.

I.

Ha elmentek a szegény öreg mellett adjatok neki egy krajczárt.

Elindulás szárazon. Megérkezés tengeri betegséggel.

„Evviva Garibaldi!” A talián művészt se feledjétek el.

A vízi sport új neme. „A gyalogsolnak, [vagyis] „Vélocipédaquamobile.” Ajánlva gf. Széchenyi Ödön és Keve uraknak.

— Tenez vous droite, ne courez pas, et surtout n'emmélez pas vos cheveux!
Igy mulatnak e szegény babák naponkint 3—5-ig.

Anyai örömök — és gyermekfájdalmak.

— Már rügyzenek a fák! Mégis csak szép a természet — ha vége van a börtének.

— Oh, Fánikám kisasszon, mikor fog elgyünni az a perczentés, melybe ön fog lenni a madame Mandelblüh?

Csak azért sétálnak, hogy a herczig Joli commotiót csinálhasson.

Egykor ő nyújtá karját a nőnek — most neki nyújtja karját a nő.

Mikor az apának tornászta van.

Nagy máj. Reggelenként éhgyomorra 4000 lépést.

Tegnap lett első eminenssé.

Labancz Bandi levele Kurucz Marczihoz.

Pajti!

Hozsánna a baloldalban! Öröm, könypatak, lelkesülés. A hazának fel kell virulnia, midőn ily fiai vannak . . . „az nem lehet, hogy ennyi vér s ily szent akarat“ . . . De hol is hagytam el — a lelkesedésnél. Összegyűltünk, együtt voltunk mindnyájan, terhelve a haza szent fájdalmának borongó sulyával, mi később néhány gyöngébb fej borongásában külső megérzékítését is nyerte. Mily nap volt az! Ő volt köztünk, a dicső! Őseinek porait távol Nikomédiában még most is locsolják a habok! . . . De hisz mi is locsoltunk, locsoltunk a sokat szenvedett haza fájdalmas nevében, s e lelkesedett locsolás megtermette gyümölseit a szívben (nem messze a locsolás helyétől), hozván a hízátvesztett ősök hazafias unokájának oly honlelkes férfiakat, milyeket Rákóczi is csak elvétve találhatott kuruczai közt, ki hitte volna, hogy a fejedelmi vértanuknak 150 év múlva, nem tudni: honnan, nem tudni: kitől, egy gyöngéd csemetéje jövend, mely ősei nyomdokaiba lépven, hatalmas cserfává nőendiki magát a szélbal viharezett terebélyes erdejében, szende árnyékok tartván a szabadságnak ministeri fogalmazók alakjában kigyókkal körülfont cserjéire a zsarnok kormány napjának égető sugarai ellen. Ő mint Josue fogja megállítani e Deákpárti napot, mondván: vissza! S vannak gazok, kik tagadni merik fejedelmi származását. Ő

megfoghatatlan elerkölcstelenedés! Ő nekem okmányokkal, pecsétes okmányokkal bizonyította be, hogy ugyanonnan vette származását, honnan a Rodostó mellett szabadságot álmódó Rákóczi lelke. Az irományok közt volt Tökölyi Imre egy sajátkezü váltója, mely Kucsuk bától származik, s Mehmed Ali egy szerelmes levele, melyet Zrinyi Ilonának irt, kibe halálíg belebolondult. Oda jutottunk tehát, hogy a legszentebb családi ereklyéket lábbal tapodja a kormány párt. Én láttam, saját szememmel láttam azon fővény órát, melynek mystikus porlegördülésében a haza szent szenvedései által körülövezett borongásait számította a nagy, magasztos fejedelem; hallottam azon rokka perdülését, melyben a szépséges fejedelemmé méla fájdalmában elmélázott, ő, ki nek lelkében egész rengetege virult ki a haza kimondhatatlan szeretetének. De hagyjuk . . . szent fájdalom fog el . . . könyeimet peregni érzem . . . méla borongás fog el . . . nem irhatok tovább . . . a hon. . .

Utóirat: A napokban Tiszánál voltunk. Kegyesen fogadott s a bársony kanapéra ültetett. Asztalán ily czimű könyv fekszik: „nemzetgazdászati Katekizmus az adórendszerről.“ kezdők számára, kérdésekben és feleletekben. — Milyen ember! Valóságos miniszter!

Vagyok hú labanczod

BANDI.

Ezermestereink ezermesterművei.

Barátságos értekezlet Frohnernál, kinek ablakaiból a vízvezeték sugarát bámulni lehet.

GF. SZÉCHENYI ÖDÖN. T. uraim! Midőn méltó örömemet fejezem ki a fölött, hogy nyájas meghívásomra ily szép számmal méltóztattak megjelenni, kötelességemnek tartom, minél rövidebben megmondani, mit akarok.

LUCZENBACHER. (félre) Tudja is ő, mit akar!

GF. SZÉCHENYI Ö. Ismerik önök Tell Vilmos históriáját?

REITTER FERENCZ. Ah igen, gróf ur, Schiller nagy operáját gondolja?

LINDLEY WILLIAM. Oh no, he means the tragedy of Meyerbeer.

MÁYGRÁBER ÁGOSTON. No már látom, az urak nem ismerik. Tell Vilmos históriáját ismerjük mi magyar tudósok a magyar kártyából. Előfordul benne Tell Vilmos, Fürst Walter, Budenz . . . azaz hogy Rudenz Ulrik, aztán Stüssi a vadász, Kuoni a pásztor . . .

GF. SZÉCHENYI Ö. Az, az, az, az! Máyerbeergráber ur tökéletesen eltalálta, a mit gondoltam . . .

KAUSER ISTVÁN. Mégis csak fenegyerek az a Guszti!

GF. SZÉCHENYI Ö. Tehát valamint az imént fölso- rolt uraságok hajdan Giergl Henrik festő hazánkfia vezérlete alatt összeesküdtek Geszler ellen, úgy mi is esküdjünk össze Pestvárosa ellen. (Sensatio.) Esküdjünk össze ellene, hogy nagygyá tesszük, ha elvész is. (Helyeslés.)

Pest főpolgármesterére esküszünk . . . esküszünk,

Hogy mi többé Krähwinklernek nem leszünk . . . nem leszünk.

MINDNYÁJAN. (rivallva) Pest főpolgármesterére (stb. ut supra.)

GF. SZÉCHENYI Ö. Jól van, uraim. Ugy hiszem, hogy ily összeesküvésre mi vagyunk a leghivatottabb emberek. Közülünk nincs egy is, ki legalább egy nagy tervbe nem kapott volna s ezenkívül tiz hasonlót nem forgatna agyában. (Helyeslés.) Egy sincs köztünk, kinek már egy tuczat világrendítő projectuma meg nem bukott volna! (Helyeslés.) E nagyszerű siker fog bennünket erősíteni és buzdítani további vállalatainkban is! (Viharos éljenzés.)

LINDLEY W. (az ablakhoz rohan.) Come here, come here! Ide jönni, van magnificent pompous spectacle. Aquaduct, vízvezeték most urani Newgebew előtt. Gigantesque fontaine. Brungsprinnen . . . ah, Springbrunnen, kut a mi ugrik. (Mindnyájan odasietnek, a vízvezeték éppen működik és a vizsugár mind magasra szökell.)

MINDNYÁJAN. Ah! ah! ah!

LINDLEY W. Is it not very, very beautiful?

GF. SZÉCHENYI Ö. (Lindleyhez) Veri nice, indeed!

LINDLEY W. Mindig magasabb és magasabb! Már három emelet, . . . most négy . . . three, four, five . . . most öt emelet. Very high! is it not?

LUCZENBACHER (töri az angolt) Oh yes, yes . . . very high-life, indeed!

MÁYGRÁBER. Na ja, es is ja nit schlecht, 5 Stock hohes Springbrunnen; de hát mit ér ez? Én most olyan

szökőkuton töröm a fejemet, mely öt emeleten legyen, de mindegyik emeleten legyenek lakások és öt-öt család számára (Sensatio.) Igen, uraim, lakható szökőkutak!

LINDLEY W. Humbug!

MÁYGRÁBER ÁG. It is not humbug, Sir! Hallotta ön a híres Pannonia híret?

LINDLEY W. Oh yes; in the history and geography!

MÁYGRÁBER ÁG. No nem azt értem, hanem az én Pannoniát, az még sokkal nagyobb szerű!

LINDLEY W. What do you mean? Mit gondol? . . . Ah yes yes! Ön a Pannonia-hírt érti?

MÁYGRÁBER ÁG. No nézze meg az ember, egy ilyen angol inzellér valóban az ignorantia netovábbja.

LINDLEY W. Vagy tán a Pannonia-gőzmalmost érti?

MÁYGRÁBER ÁG. Dehogy azt! A Pannonia-hídat, melyet Kauser Pista barátommal csináltunk meg!

LINDLEY. Ah, the Pannonia-bridge! és hol van az a bridge?

MÁYGRÁBER (Kauser fejére mutatva) Itt van!

KAUSER (Máýgráber fejére mutatva)

LINDLEY W. Ah, it is only projected!

MÁYGRÁBER & KAUSER. Igenis, tervben már kész s a pestbudai összekötő vaspálya, mely tervben szintén kész már, már közlekedik is rajta — tervben! A Pannonia-híd a Dunán keresztül fog menni.

REITTER. Jó csak akkor lehet, ha az én csatornámon építik. Hisz a lánchidnak is csak ez az egy hibája van, de ez persze oly sarkalatos, hogy az egészet elrontja.

MÁYGRÁBER ÁG. Kérem, kérem, csak hagyják ki- beszélni az embert. A Pannonia-hídból én valóságos utcát akarok csinálni. (Sensatio.) Utczát bizony! De miután két oldalt a Dunára házakat köből nem építhetek, a Pannonia-hídat két sor ötemeletes lakható ugrókuttal, mint a mi- nőről főnebb beszéltem, fogom szegélyezni. (Roppant sensatio. Éljenzés. Máýgrábert Kauser, Kausert pedig Máýgráber vállaira veszi és diadalmasan körülhordozza a teremben.)

REITTER FERENCZ. Be kár, hogy e nagyszerű tervet a Dunán akarja létesíteni! mert hát mondjuk meg őszintén, micsoda a Duna az én csatornámhöz képest? Egy árok, melyben legfőlebb békát lehet tenyészteni.

MÁYGRÁBER ÁG. Az én tervem által, mely egy „hydrodomestical company“ által lenne létesítendő, a pesti lakásszükség is azonnal megszűnnék!

LUCZENBACHER. A terv igazán nagyszerű s ha én még aztán egy másfél számárejeű gőzöst építtetnék a stabilimento tecnico által, a budapesti közlekedés évszázadokra el volna látva a szükséges eszközökkel.

WHITEHEAD KAPITÁNY. Szamárejeű? Tán lóerejeű?

LUCZENBACHER. Oh nem, kérem! A lóerő szerintem a gőzösnök csak kárára lehet. Valahány gőzös eddigelé „explodált“, ezt a sok lóerő miatt tette, mert oly gőzös, melynek egy lóereje sincs, még soha sem explodált. Én tehát a tüzes lóerejét a türelmes, szelid, de mégis munkabíró számár erejével akarom helyettesíteni, a mi minden- esetre az egész hajóépítészetben alapos forradalmat fog eléldézni. (Sensatio és helyeslés.)

WHITEHEAD. Igazán, az eszme igen jó és eredeti! De olvasta-e ön a mult heti lapokban, hogy én egy új gőzgépet fedeztem föl hajók számára? Ajánlom önnek e

gőzgépet számárájü hajója számára is. Sőt még többet mondok. Én most egy új gőzerőt akarok felfedezni, egy egészen új gőzt. A régieket s most használatban levőt is bizonyosan fölfedeztem volna, ha az az eszelős James Watt meg nem előz és theafőzés közben föl nem fedezi. Igazuk is van az orvosoknak, hogy a tulságos kávézás és theázás az idegeket megrontja s az embert bambává teszi.

REITTER FERENCZ (gf. Széchenyi Ödönhez) Gróf ur! ezek az emberek oly rövidlátók, hogy csatornámat nem is látják. Szabad arra számítanom, hogy gróf ur rég tervezett gőzkompját nem a Dunának, hanem az én csatornánknak fogja szentelni?

GF. SZÉCHENYI ÖDÖN. Kedves Reitter ur! Szívesen megtenném ezt az ön kedvéért, de képzelje csak, hisz az én gőzkompom már a folyó század vége felé elkészül, míg az ön csatornája legfőlebb a jövő század végén kerülend munkába; mit csináljak hát addig gőzkomppal?

REITTER FERENCZ. (pikírozva) Gróf ur, már látom, szintén oly rövidlátó mint a többi! Küldjön el Calderonihoz egy jó czvikkerért, talán megláthatja vele a távol jövő homályos kódében budai gőz-siklóját is.

GF. SZÉCHENYI Ö. No, ne haragudjék, Reitter ur; ha a ráczkevek megválasztanak országgyűlési követüknek, legelső teendőm lesz, az országgyűlést rábírní, hogy az államadósság törlesztése helyett egész Pesten keresztül-kasul csupa kis és nagy Reitter-csatornákat építtessen. Jó lesz?

REITTER (lelkésülten nyakába borul) Éljen gr. Széchenyi Ödön, a ráczkevei választókerület képviselőjelöltje!

MINDNYÁJAN. Éljen, éljen!

KAUSER ISTVÁN. Ne éljen — én baloldali vagyok!

Adatok Jókai életrajzához.

Miután Jókai mult vasárnap azon fölttevalókép s kiváló érdekes fölfedezést tette, hogy ő 9 éves korában verset írt egy zsidó fiúról s később zsidó drámát csinált, kérvén magát ez érdemek alapján megválasztatni — mi még a következő adatokkal támogathatjuk a derék zsidóphil jelölt kandidációját:

- 1) Diákkorában egy pár rosz csizmát két garason adott el egy házalónak, ki könybelábbadt szemmel mondá: Khüszünem.
- 2) Többször vett föl pénzt egy vén zsidótól — száz perczentre.
- 3) Söhse mondta ki e szót „hepp!“
- 4) Mikor a dohány-utczában lakott, naponként ötször ment el a zsidó templom előtt.
- 5) Anno . . . megpuszított egy zsidó lányt. (Közkívánatra készséggel ismételní ajánlkozik e műtétet.)
- 6) A „Velencei kalmárt“ rosz drámának tartja.
- 7) Írószobája falán vöröshagyma-koszoru lóg.
- 8) A k-t kh-nak mondja, ha a t. választók parancsolják.
- 9) A zsidóférjek óhajára megverekszik Pompéryval és Dobsával.

Borsszemek.

Szilágyi V. kortesei H. M. Vásárhelyen.

A nagy *ezüstkanalak* eltűntek a mokra-kezek közt —
Tán hogy a politikát nagy kanalakkal egyék?

Mit keres Pilatus a Credóban?

Kálvin egészen *bal*, Pio nono egészen a *jobb*on —
Kálvin s Róma között mit keres árva hazánk?!

Csernátoni, Skorpió et Comp.

Nines becsület sem erény többé hazaszerte sehol már; —
Confiscálta a *bal*; — tudja, mi kéne neki!

Hájfejü Fülöp.

Nem kell néked a *jobb*, csak azért mert a *pap* is ott
van; —
S jársz *bal-uton*, csakhogy *Balla* nyomára találj.

Princeps Rakovecz.

Herczeg? Tán *hörcsög*; fejedelm? Csak *mokrakolompos*;
Tán Rákóczi — a nagy? *Rák* igen is, *czoki* is!

Spinoza.

Modern kritika.

A Kisfaludy-társaság gyalázatos társaság. A minap megint tagválasztó gyűlése volt, s engem megint meg nem választott. Nem érdemes a hazafias közönség pártfogására.

Most meg jutalmat tűzött ki tanköteményre a költészet-ről. Istenem! . . . (akarom mondani: Anyagom!) mily elavult feladatot! Aztán én nem is fogok rá pályázhatni. (Miért? azt meg nem mondom; de a ki ösmer, kitalálhatja.) Horác is nagyot hibázott, hogy arról a tárgyról írt. Boileau pedig még nagyobb hibázott, mert ő még többet írt róla.

Ha eddig lehattunk költők Horác, Boileau és költészet nélkül: ezentúl is lehetünk. Hát még minek volna a költészetnek a tana? Hiszen még rendszeres aesthetikánk sincs! (Greguss ugyan írt egyet; de azt nem Noséda adta ki, hanem a Kisfaludy-társaság, és nem az „Új Világ“ dicsérte meg, hanem az Akademia: azért szót sem érdemel.)

Valami korszerűbb feladatot kellett volna kitűzni, a mi az új nemzedéket is lelkesíthetné, nemcsak a vaskalaposokat. Például: „Nincs többé isten.“ Erre talán Lucretius is pályázott volna, a ki két ezer évvel ezelőtt oly sikerülten lefordította Moleschottot.

Á propos fordítás! Az a másik Greguss — úgy gondolom, Gyula — igen pongyolán fordította le Camoenst; de a Luiziada jobban sikerült neki.

Azzal is dicsekedik a Kisfaludy-társaság, hogy Shakespeareat kiadja. Pedig hiszen a pénzt Tomori adja rá, a társaság csak a fordításról gondoskodik. Bezzeg nagy érdem! Födolog a pénz; ha van pénz, van Shakespeare is. Tomori jól fizeti a fordítókat, annál fogva ezek jól fordítják Shakespeareat. Csak az van benne rosszul fordítva, a mit Rákosi Jenő fordított. Az az átkozott Rákosi Jenő! Őt meg tudták választani a Kisfaludy-társaságba, és engem még csak ajánlatba sem hoztak.

DALÁR BENEKED.
új világtalan.

Levél a szerkesztőhöz a „Ludas Matyiról“.

Tisztelt Szerkesztő Ur!*)
Tekéntetes Uram!

A' Kossuth Lajos is el mondhatta ments meg Isten baráttyaimitul. A' ludas Matyi vagy mint nevezni szokták tsatsi rossz szolgálatot tett nékije mikor ötlet Deák Ferentzzel egy sorba állította, be mutattya Deák Ferenczet egy bonzsúrba, kezibe zászlót tartván kin a két fejű sass látzik, míg Kossuth Lajost magyar disz öltönyben öltözteti kezébe szintén zászlóval, kin a *Szűz Mária* képe vagon. Ez némű némű részbe találló, mert egy részt igaz, hogy Deák Fer. szegény ember 's nem tellik nékije drága magyar ünneplő disz ruhára pénz, mely okból már a' koronázás alkalmából le költetett mondanía azon magasztos szereprül, mellyel az Ország ötlet fel ruházni akarta és a' melly aztán Gróf Andrassy Gyulára lett átruházva; — másrészt a' képpel azon igasságot vallyá bé együgyűségébe a' Csacsi hogy Kossuth a' maga ügyibe zászlójába nem bizzik, mert lutheránus ember léttjire a' *Szűz Máriába* nem bízhat. Ha egy esze nélkül való ember hadonászik kezivel könnyen maga magát tsapja artzul, mert így tesz a' Csacsi is a' főnntebbi képpel.

Nem rég a' *Szűz Máriát* minden leg kisebb vallási érzést sértő otromba módra sárba rántta és most ugyan azt dits fénnel környezve a' Kossuth Zászlájára fősti. Ezen el járást valami muszka barattyátul tanúlhatta, mert a' muszka parasztoknál minden napi dolog, hogy véd szentyüknek érdmet zsebükben hordják 's midőn ahhoz imádkoznának az érdmet zsebekből ki veszik 's aztat az imádság előtt még meg tisztítandók lepökik.

Maradván tisztelettel stb.

Jármoson, 1869 Gyümöltö Oltó Boldog Asszony havának 26-ikán.

G. J. földész.

Szegény Tánicsics!

Szegény Tánicsics! — mikor szemed
Még a vakság éje földte,
Órúttél a szélbal zaja
Füledet ha megötötte.

Most -- hogy látod, mily parányi,
Mily silány a szájas had,
Tudom búsan felsőhajtasz :
Boldog a ki vak marad!

A purim-redouton.

A. Nézd csak ott jön Jókai, korteskedni a zsidóknál. Már én mégis megéljenem, améért magából olyan bolondot csinál.

B. Sohse éljened, nem magából csinál az bolondot.

A. Hát kiből?

*) Commentár nélkül közöljük ezen nádpennával irt levelet, mely a magyar észjárás józanságáról oly örvendetes tanúságot tesz. Szerk.

TARKA HIREK.

☉ **Ballagi Mór**, hir szerint, elveivel együtt nevét is *Balogira* változtatta, míg a dárdai választók *Visszabalagira* szándékoznak azt változtatni.

— **Jókai Mór**, *balogi* druszájától, a kh ékhes kihajthése végett, lezckhékhet vesz.

△ **Csipdkimagad Sanyi**. Están barátja iránt való hajlandóságából, *Csipdlemagad* Sanyira változtatja nevét.

— **Barabás**, ó-aradi demokrata asztalos, inti a közönséget, hogy ne vegyen réz koporsót. mert az se nem szép, se nem jó, drága nagyon és — *árt az egészségnek*.

● **A gyöngyös-patai balpárt**. a deákpárti jelölt többsége miatt, csakugy *pukid* mérgében.

† **A gyöngyösi balszéltőlóknak** nem kell Almásy Gyuri, mert az kétszer is fölvette országgyűlési napidiját. Olyan képviselő kell nekik, mint *Csiky* Sanyi, a nyüstyt! a ki napidijait és szálláspénzét Eger város kórházának adja beteg ágyak fölállítására. Ugy-e, hogy így van Sanyi szentem?

* **A sásdi kerület Átkor** Imrét akarja képviselőül választani. Helyesen teszi, mert ez a jelölt nem tartozik az izgatók és túlzók közé minthogy *mindigször-mentébe*, szckott eljádni dolgaiban.

† **A Dunán** ismét kezdik usztatni a fát a tót ayafiaik.

„Micsoda fa ez?“ kérdé minap, ezt látva, egy idegen.

„Hát — a Rákóczy főnótárius *családfája*.“

× **A pestmegyei összeiró bizottság** egy polgártól, ki hatvan év óta lakik Ó-Budán, megtagadja a választói legitimitatiót, mert nem képes bebizonyítani, hogy ősei végleges elbocsáttatást nyertek a paradicsomból.

△ **A „Magyar Újság“** írja: „A lánchidat hir szerint meg akarják váltani. Igen, de mi haszna, mikor a lánchid rajta marad? Ez a mi szabadságunk!“

▽ **Tóth Kálmánt** Baján *minden oldalról* a rokon-szeny jeleivel fogadták. Hogyne, mikor *minden oldalon* megfordult? —

Somogyi nóták.

1. Kossuth Lajos azt izente
Csúf nagyon a regimentje;
Ha még egyszer azt izeni,
Szilágyinak el kell menni —
Ö helyette!
2. Hej az tabi követség nem lágy hús —
Bele török abba fogad, Mátyus
Keserű az tabi bor, nem ides
Földre terít, meglásd, Arisztides!

Tárgyhalmaz miatt a szerkesztői posta jövő számunkra marad.